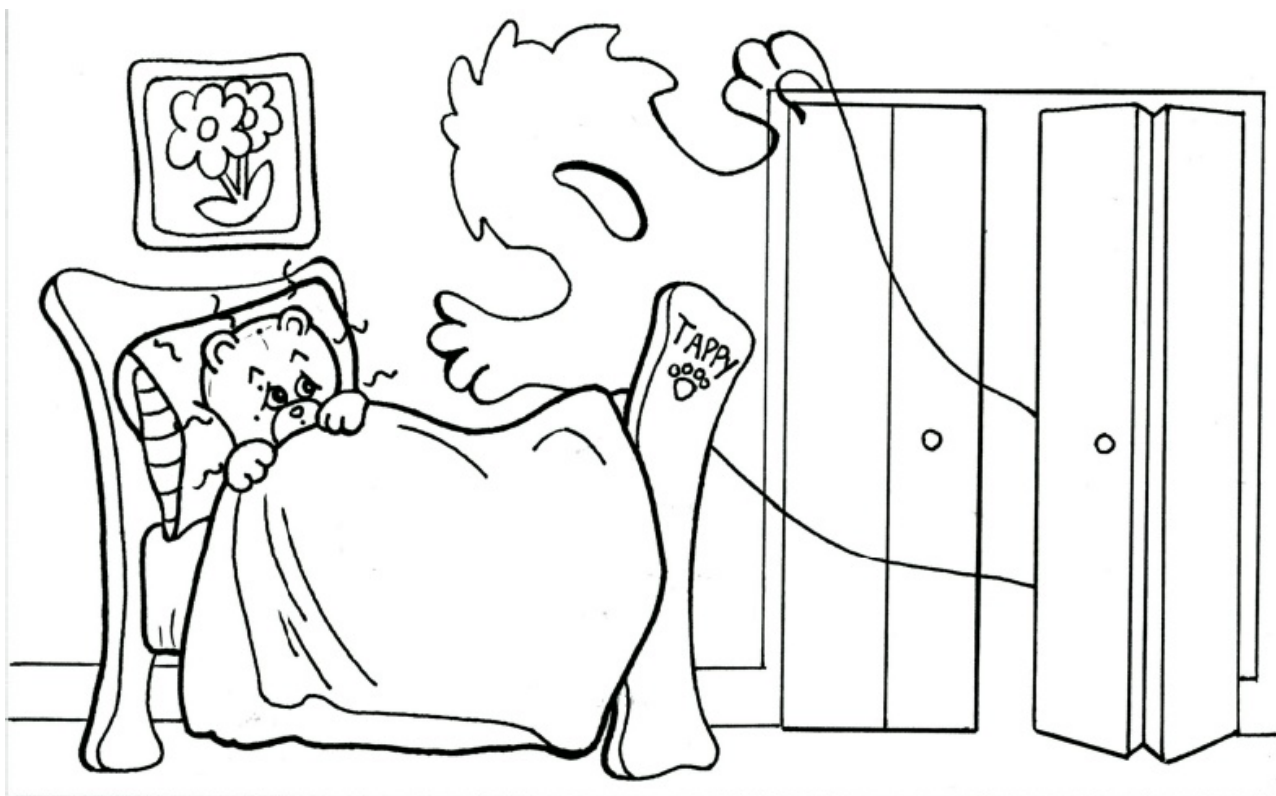

Farvelæg PrikkeBjørn - PrikkeBjørn og spøgelse i skabet

Spøgelset i PrikkeBjørns skab. Af Till Schilling

En nat - midt på natten, da PrikkeBjørn sov trygt og godt i sin seng, blev han vækket af lyden af torden. Han havde ikke forventet storm, så han blev en lille smule bange.

Så hørte han en mærkelig stønnende lyd. Det lød som om, den kom fra hans *skab*.

PrikkeBjørn følte sig nu mere bange. Hvad var det? Måske var det et spøgelse, der gemte sig i hans skab!

Hans bange tanker gjorde ham endnu mere bange. Tænk hvis spøgelset kom *ud* af skabet!

Han blev om muligt *endnu mere* bange, da han tænkte, "tænk hvis spøgelset kommer *efter mig*"?

Tanker kan gøre én virkelig bange. PrikkeBjørn var *virkelig* bange.

For at få det bedre besluttede PrikkeBjørn, at han ville tappe på sine specielle magiske prikker lige her og nu og tappe de bange følelser væk. Han vidste, han ville være i stand til at klare *et hvilket som helst* problem, hvis bare han ikke var så bange.

Så PrikkeBjørn begyndte at tappe på sine specielle prikker. Ved hver prik sagde han højt : " Selv om jeg er bange, er jeg en *fantastisk bjørn*, og jeg kan klare dette". - Han sagde den samme ting ved hver tappeprik, og inden længe begyndte han at føle sig bedre tilpas - og bedre - og bedre.

Ret hurtigt følte PrikkeBjørn sig så meget bedre af alt det tapning, at han steg ud af sengen, tændte lyset, og gik over til sit skab og ÅBNEDE det for at se, hvad der var derinde. Og tænk engang - det eneste, der var i hans skab var hans eget tøj og et par få spil på hylden.

DER VAR OVERHOVEDET IKKE NOGET SPØGELSE!

Men så hørte PrikkeBjørn den stønnende lyd igen. Denne gang var han så rolig, at han opdagede, at lyden kom fra hans *vindue*. Han besluttede at gå over til vinduet og se, hvad der foregik; tapningen havde hjulpet ham så meget, at han ikke længere var *det mindste* bange. "Jeg klarer det", sagde han til sig selv.

Og det var, hvad PrikkeBjørn gjorde. Han gik over til vinduet, lyttede efter lyden og kiggede ud af vinduet.. Selv om det var nat, skinnede lyset fra hans værelse ud i mørket og nu kunne han se en gren fra et træ blæse i vinden. Vinden tog i grenen så den stødte lige mod hans vindue, og når den skrabede mod ruden, frembragte det en lyd som en svag *stønnen!*

En gren fra et træ! Det havde overhovedet ikke været et spøgelse!! Han havde bare troet, det var et spøgelse fordi han allerede havde været skræmt på forhånd af tordenvejret. Nu, hvor han ikke var bange mere, forstod han, hvor lyden kom fra og havde det godt. Tapningen var blevet hans redning!

PrikkeBjørn gik tilbage, kravlede op i seng og sagde til sig selv : "Det er bare en gren fra et træ, der skraber mod mit vindue. Jeg vil bare sove videre." Og det gjorde han.